

ALEXANDER SCHOONEBEEK

Wijnbergen

Wat is de overeenkomst tussen Sweder van Wijnbergen en Wijnand Burger, behalve dat ze allebei wijn in hun naam hebben? En er waarschijnlijk geen van tweeën in spugen?

Ze weten het alletwee beter.

En dat is goed.

Ambtenaren horen intellectuele zwaargewichten te zijn en onafhankelijk van de politieke waan van de dag het belang der gemeenschap voor ogen te houden. Alleen de manier waarop. Daar valt over te praten.

Van Wijnbergen roert regelmatig de grote trom, het trommeltje van Burger staat ergens binnen. In een achterkamertje. Waar alleen Erik-Jan Goudfazant er af en toe eens in mag kijken.

Het trommeltje zit vol mooie plannen, die je kort zou kunnen samenvatten met de woorden groter, mooier, duurder. En omdat de gemeenteraad van tijd tot tijd roept dat ze meer voor minder willen, houdt Burger zijn trommeltje nog even uit het zicht. En zet hij Erik-Jan Goudfazant aan het werk. Erik-Jan is organisatiedeskundige en als zodanig verantwoordelijk voor het ritsen op de ambtelijke looproutes. En hij is ook zo'n beetje Burgers grote trom. Alles wat de secretaris(-generaal?) nog even niet kan zeggen, zegt Erik-Jan Goudfazant.

Bijvoorbeeld dat een krachtig gemeentebestuur staat of valt met een machtig ambtelijk apparaat. Hoe meer ambtenaren, hoe kraniger het bestuur.

Daarom ook zit Erik-Jan nu in zijn riante kamer met uitzicht op wat ooit een leuk gazonnetje was en mailt zijn bevindingen enthousiast naar Willemien, zijn integere assistente, die een beetje plakkerig zit te zweten in een oude bezemkast op het zuiden. Zij zit daar alleen. Opdat niemand over haar schouder meeleze wat Erik-Jan Goudfazant op haar beeldscherm tovert.

Plannen. Zoals het terugbrengen van het aantal wethouders tot één. Ideeën. Zoals het opvoeren van het aantal werkoverleggen tot zestien (per man per dag).

Voorstellen. Zoals het langzaam uittrekken van het zweetnatte bloesje van de integere assistente. Onder werktijd, omdat anders de overuren zo gaan oplopen.

Willemien zucht. En mailt terug dat ze hoofdpijn heeft.

En intussen voeren raadsleden een discussie over de gemeentelijke taken, waarvan de resultaten ras verwerkt worden in Erik-Jan Goudfazants schema van het perpetuum mobile voor de rondgang van officiële stukken.

Naarna ze zelfvoldaan achterover leunen en bergen wijn bestellen. De raadsleden in de ene kamer en de ambtelijke top in de andere. En alwaar ze allemaal denken dat ze de slag gewonnen hebben.